

2 Modalitats d'autoproducció

2 Modalitats d'autoproducció

Fins a la data **tenim dues modalitats d'autoproducció: individual i col·lectiva**. Totes dues han de complir almenys un dels requisits de connexió entre instal·lació i la llar on s'utilitza l'energia, que són:

- Que la instal·lació i l'habitatge estiguin connectats a la xarxa interior (el més habitual en autoproducció individual domèstica).
- Que la instal·lació i l'habitatge estiguin connectats a la xarxa de baixa tensió del mateix centre de transformació.
- Que la instal·lació i els habitatges tinguin la mateixa referència cadastral (els primers 14 dígits).
- Que la instal·lació i els habitatges estiguin connectats a baixa tensió a una distància inferior a 500 metres (independentment de la tecnologia i on hagi d'anar situada la instal·lació) o 2000 metres (quan parlem de fotovoltaica sobre coberta).

Així mateix, tant l'autoproducció individual com la col·lectiva poden acollir-se a qualsevol de les modalitats de tractament d'excedents: compensació simplificada i venda. Recordem que desaconsellem la tipologia sense excedents perquè la considerem ineficient i poc sostenible. **Com que en la gran majoria dels casos la compensació simplificada d'excedents és l'opció més recomanable, ens centrarem en aquesta modalitat.**

A continuació, passem a explicar en què consisteixen els tipus de producció a què podem optar.

Individual

L'autoproducció o autoconsum individual és el més conegut i el primer en què pensem quan parlem d'aquest tipus d'instal·lacions. Es tracta

d'una única instal·lació solar fotovoltaica amb un únic edifici que se'n beneficia. És l'adequada en habitatges unifamiliars o quan hi ha un sol punt de subministrament d'un bloc d'habitatges que vol realitzar una instal·lació.

Per norma general, tota instal·lació d'autoproducció té energia sobrant en algun moment del dia com a resultat del fet que les plaques solars produeixen més energia de la que nosaltres utilitzem a casa durant aquella estona. Amb aquesta modalitat el que fem és injectar aquest excedent d'energia a la xarxa perquè una altra persona la utilitzi, i per això, gràcies al mecanisme de compensació, la nostra comercialitzadora ens aplicarà un descompte a la factura mensual de la llum en funció del volum d'energia abocada a la xarxa, del preu que hagi atribuït la comercialitzadora a cada quilowatt hora d'excedent, així com del sistema propi de compensació (per exemple, si es compensen o no peatges d'accés).

Gràcies al comptador podrem saber l'energia que la nostra instal·lació ha injectat hora per hora a la xarxa i la que nosaltres hem utilitzat també de la xarxa, que són les dues dades necessàries per fer la compensació. El descompte es calcula multiplicant la quantitat d'energia que injectem durant el mes (que no s'ha computat com a autoproducció directe pel mecanisme de balanç net horari, que expliquem en el punt 7) pel preu del quilowatt d'excedent, i apareixerà identificat com a tal a la nostra factura de la llum mensual.

Però hi ha un topall, es podrà compensar l'energia fins a arribar a 0 €, és a dir, en cap cas hi podrà haver una factura positiva per a qui utilitza la energia i pot ser que hi hagi una part dels excedents que es perdin.

Això pot succeir en períodes de vacances, en què no som a casa durant uns quants dies, però si una instal·lació està ben dissenyada i seguim les bones pràctiques d'utilització d'energia, no és una situació que s'acostumi a donar amb facilitat.

Colectiva

La modalitat d'autoproducció col·lectiva és relativament nova i poc coneguda. Es va aprovar fa una mica més de dos anys i segurament serà la modalitat més comuna, ja que el 67% de la població espanyola resideix en blocs d'habitatges, un percentatge bastant superior al de la resta d'Europa. En aquest cas seran **diverses les llars que es beneficiïn de l'energia generada per una o més instal·lacions d'autoproducció fotovoltaica.**

Així, l'energia generada es distribueix entre tots els veïns i veïnes que han optat per l'autoproducció, amb l'assignació d'uns **coeficients de repartiment acordats prèviament entre tots.** Aquests coeficients de repartiment poden ser, per exemple, en funció de l'aportació econòmica de cadascú, de l'energia que necessiti cada habitatge o simplement a parts iguals. A més, a cada llar es pot decidir si es vol tenir el mateix valor per al seu coeficient de repartiment tot l'any o fixar un valor diferent per a cadascuna de les 8.760 hores que té l'any. Sigui com sigui, la suma de tots aquests coeficients ha de ser igual a 1 per a cadascuna de les hores de l'any, és a dir, és un percentatge sobre 100.

Encara que es reparteixi l'energia generada entre els components de la comunitat de veïns, **continuaran havent-hi uns excedents que es tractaran de la mateixa manera que en la modalitat individual,** és a dir, cada habitatge abocarà la seva energia sobrant a la xarxa i rebrà una compensació en la seva factura elèctrica mensual, tal com s'ha explicat a l'apartat anterior. En aquesta modalitat, tal com està regulada actualment, **no**

existeix l'opció de repartir ni cedir els excedents entre les persones participants.

És important remarcar que **no és obligatori que tota la comunitat veïnal participi en la instal·lació,** i quedaran exemptes del pagament de la inversió, així com dels beneficis que se n'obtinguin aquelles llars que no vulguin autoproduir. Si més endavant canvien d'idea, hauran d'abonar la seva part corresponent. El percentatge de membres de la comunitat amb vots favorables pot canviar segons la modalitat d'autoproducció, si la propietat de la instal·lació és d'una persona física o jurídica, i segons la comunitat autònoma.

Som Energia hem elaborat una [!\[\]\(5361750c22c4e047a52f4eac1ec2d4cc_img.jpg\) guia pràctica per fomentar l'autoproducció col·lectiva en blocs de pisos.](#)

